

Bønnens kraft

Hvem kan I bede for i dag?

David Dickson

Kirkens Tidsskrifter
Baseret på en virkelig hændelse

»Bed for hinanden« (Jak 5:16).

Far kaldte alle hen til computeren. Lucy smed den tøjgiraf, hun legede med, og skyndte sig hen til far. Hvad skete der? Var det blevet tid til at ringe til bedstemor over internettet?

Far pegede på computerskærmen. »Jeg vil gerne vise jer en del af en tale fra generalkonferencen.«

Lucys kneb øjnene sammen. Det var ikke bedstemor. Det var præsident Eyring. Fra Det Første Præsidentskab.

Far trykkede på afspil. Præsident Eyring talte om at støtte sine kirkeledere. Han forklarede, hvordan Kirkens ledere har brug for, at vi beder for dem.

»Det er derfor, vi beder for profeten, ikke far?« spurgte hendes lillebror, David. Far og mor nikkede.

»Ja, vi gør,« sagde far. »Men jeg tænker også på vores grenspræsidentskab. Jeg tror også, at præsident Alvarez og hans rådgivere har brug for vores bønner.«

Lucy elskede præsident Alvarez og hans rådgivere. De var altid søde ved hende. Hun ville gerne hjælpe dem.

»Jeg vil bede for dem,« sagde Lucy. »Og vi kan også huske dem i vores familiebønner!«
»Det synes jeg er en rigtig god idé,« sagde mor. »Lad os gøre det.«

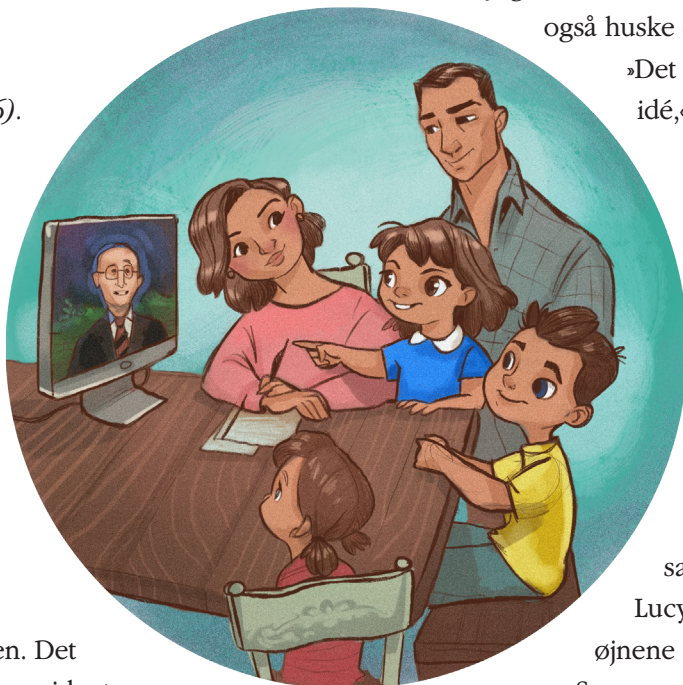
I dagene efter prøvede Lucy virkelig at huske at bede for grenspræsidenten, hver gang hun bad. Det tog kun nogle sekunder hver gang. Let!

Den følgende søndag ved nadvermødet rejste præsident Alvarez sig efter salmen. Han sagde noget, der fik Lucy til at spærre

øjnene op.

»Som grenspræsidentskab vil vi gerne takke jer for at bede for os,« sagde han. »Vi har virkelig følt, at vi er blevet styrket af de bønner. Vi har brug for jeres tro og bønner i vores kaldelser. Tak!«

Lucy smilede. Hun så over på David. Han smilede også. Hun kunne ikke tro det! Hun var så begejstret, at det var svært at sidde stille. Hun lænede sig frem og rykkede mor i ærmet.

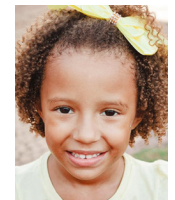

ILLUSTRATIONER: HOLLIE HIBBERT

»Mor,« hviskede hun. »Hørte du, hvad præsident Alvarez sagde?« Hun havde lyst til at hoppe op og ned.
»De virkede! Vores bønner virkede virkelig!«

Efter kirken gik Lucy og hendes familie hjem sammen.
»Gud hører virkelig vores bønner,« sagde mor. »Og er det ikke skønt at se, hvor stærkt det er for en gruppe mennesker at bede for andre?«

Lucy følte en varme og glæde indeni. Hun og David sprang hele vejen hen ad fortovet, mens mor og far gik bag dem. Hun vidste,

»Når jeg beder, føler jeg mig nær på vor himmelske Fader og Jesus«

Lorena Eduarda N. er 5 år og fra São Paulo i Brasilien

at vor himmelske Fader havde hørt hendes families bøn. De havde virkelig gjort en forskel. Bare ved at bede.

Om aftenen gjorde Lucy sig klar til at bede. Hun tænkte på sin primarylærer og andre kirkeledere, der kunne have brug for nogle ekstra velsignelser. Måske kunne hun også bede for dem. Lucy foldede sine hænder og bøjede hovedet. Hun vidste lige, hvad hun skulle sige. ●